

[Oluf Pedersen.]

Side gaar ind for! Men man kan dog virkelig ikke opretholde et saadant Krav om, at Staten skal gribe ind og begynde at regulere Smørforbruget. Det er jo Statsplanøkonomi lige direkte i Strid med det, som man fra Venstres Side altid har hævdet. Og jeg gør Partiet Venstre opmærksom paa, at hvis de vil komme ud i den danske Befolkning, vil de opdage, at dette Krav om Statsplanøkonomi er paa Retur i Øjeblikket. Det kan man se, blot man tager Venstres Presse og læser, hvorledes denne skriver direkte mod Statsplanøkonomi til Trods for, at Partiet Venstres Rigsdagsgruppe næsten hver Dag kommer med et planøkonomisk Forslag.

Med Hensyn til de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede konservative Ordfører, var dette Partis Begrundelse for, at der skulde opkræves en Afgift paa 70 Øre af hvert Kilo Margarine under visse Forhold, jo den, at man har lavet det lige saa taabeligt paa andre Omraader, nemlig med Hensyn til Kaffeskatten. Jeg vil paa den givne Foranledning spørge Regeringen, om den ikke mener, nu da den er paa Vej over til det bedre ved Ophævelsen af Margarineskatten, at det saa ogsaa var betimeligt, at man nu slap af med Kaffeskatten, der jo ligesom Margarineskatten er en Afgift der i særlig Grad hviler paa den fattigste Del af Befolkningen. Lad os nu, da de Konservative erklærer, at det er en Ordning af denne Karakter, tage dem paa Ordet og se at komme af med Kaffeskatten, saa kom der da noget godt ud af denne Debat.

Fra vor Side har vi den Opfattelse, at det bedste for alle Parter var ingen Ordning at have. Vi mener, man her er inde paa noget, som Staten burde holde sine Fingre fra, og det har været dansk Landbrugs Opfattelse igennem mange Aar, at her er noget, som Staten ikke bør stikke sin Næse i. Jeg tror, det havde været til Gavn for dansk Landbrug, om man havde fastholdt dette, og at man saa samtidig med forøget Styrke havde sagt, at vel vil vi ikke gaa med til, at der skal indføres kunstige Priser for Landbrugsvarer, ligesom der er det for Industrivarer, men vi kræver Konkurrence paa lige Fod, og det, vi vil, er, at den kunstige Beskyttelse for Industrien skal bort. Paa dette Standpunkt vilde man staa stærkt, og paa dette Standpunkt er det min Overbevisning, at det ogsaa vilde være muligt at skabe et Flertal i den danske Befolkning for Hjælp til, at dansk Landbrug kunde faa bedre Vilkaar at arbejde under.

Clausager: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, nævnte, at Mejeriernes Organisationer stod bag ved Venstres Ændringsforslag, og det er vistnok rigtigt, men han havde den Dristighed at føje til, at Mejeriorganisationerne talte ikke paa det mindre Landbrugs Vegne, da Husmændene saa at sige ikke var repræsenteret i Ledelsen. Jeg vil gerne spørge: Er det forsvarligt at føre en saadan Tale? Ude paa Landet, i Mejerierne, foregaar det saglige Samarbejde, saa vidt jeg ved, alle Steder paa den bedst mulige Maade. Man arbejder godt sammen, og det er ikke mindst til Fordel for de mindre Landbrugere. Dengang man oprettede Andelsmejerierne, sagde man, at nu blev en Husmandsko lige saa meget værd som en Herremandsko. Det er noget, der er en Del sandt i; de mindre Landbrugere har altsaa faktisk haft Gavn deraf. Man ser yderst faa Steder, at de større Landbrugere bygger deres Mejerier og de mindre Landbrugere deres. Nej, man arbejder godt sammen; man stemmer ikke efter Antal Køer, man stemmer pr. Andelshaver, og jeg kan ikke forstaa, at det skal være klogt at grave i det Skel, man mener er til Stede, og grave det dybere og dybere. Jeg spørger: Er det virkelig klogt og vel betænkt?

Paa den anden Side forbavser det mig ikke saa grumme meget, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen prøver paa det, thi den højtærede Landbrugsminister har ført den selv samme Tale — og naar det er saaledes med det grønne Træ, hvad maa man saa ikke tro om det tørre? Ministeren har ovre i Aarhus paa Husmændenes Sendemandsmøde ført den samme Tale. Jeg har læst Referat i flere Blade, men kan ikke citere det, da jeg ikke har Bladene hos mig. Jeg kan derimod gengive Meningen, og jeg antager, at det rammer det, Ministeren har sagt. Ministeren sagde til Husmændene: Er I ikke tilfredse med de Ordninger, der kommer, maa I vide at tage Affære i Tide selv; I maa være paa jeres Post, naar det gælder Valg af Ledelse af Mejerier og Slagterier, thi I kan jo nok forstaa, at naar Jens Holdgaard og jeg er de eneste, der varetager Husmændenes Interesser, naar vi forhandler om Svinereguleringen, saa er det ikke let.

Dette er en saa typisk klassebestemt Tale. Jeg spørger: Er det virkelig Tilfældet, at Danmarks Landbrugsminister mener, at det er rigtigt at føre en saadan Tale?